

٢ اصل

سال پانزدهم • شماره ۲۹۷۲ • ۲۰ صفحه • ۲۰۰۰ تومان

رئیس قوه قضائیه:

اظهارات ترامپ از یک سیاستمدار نامتعادل بعید نبود

صفحة ٣

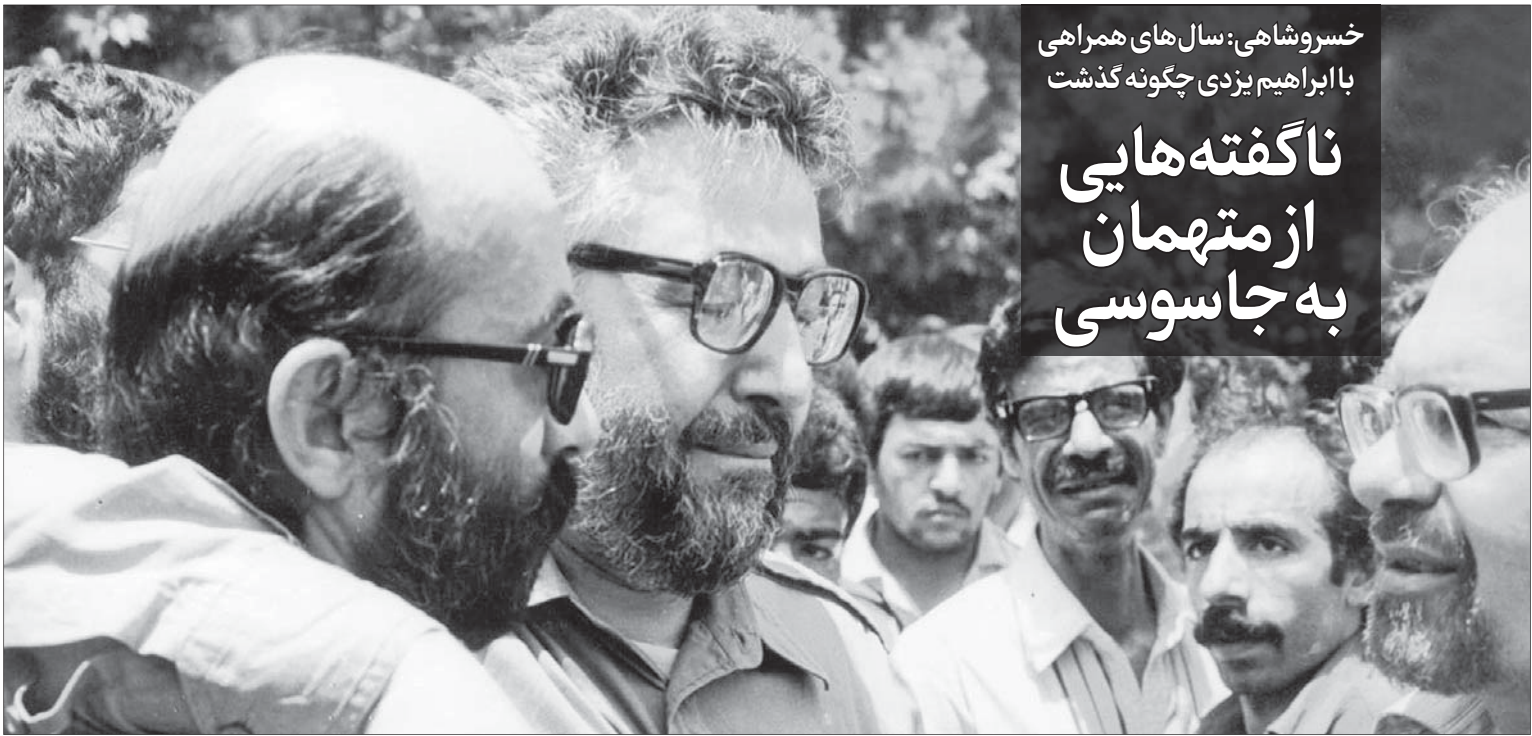

سه‌شنبه ۴ مهر ۱۳۹۶ • ۵ محرم ۱۴۳۹ • ۲۶ سپتامبر ۲۰۱۷

درپی همه‌پرسی کردستان عراق اعلام شد

اردوغان و فرمانده ارتش ترکیه در راه تهران

صفحه ۱۹ ●

خسروشاهی: سال‌های همراهی با ابراهیم یزدی چگونه گذشت

ناگفته‌هایی از متهمان به جاسوسی

عکس: سایت تاریخ ایرانی

صفحه ۱۰

حجم بدهی‌های قطعی شهرداری ۳۰ هزار میلیارد تومان اعلام شد

اتمام حجت نجفی

صفحه ۵ ●

ماجرای پنهان کاهش نرخ جریمه اضافه برداشت بانک‌ها به ۱۸ درصد

نفوذ خصوصی‌ها در بانک مرکزی

صفحه ۵ ●

حرف اول

توده یا دست سیا؟

شیرینی است. آیا مارکسیسم ایتالیایی و مارکسیسم کیم ایل سونگی و مارکسیسم انقلاب فرهنگی مانوئی چین و مارکسیسم برمه‌ای و مارکسیسم فلاکت‌بار ولی مقاوم کاستروی کوبایی و مارکسیسم زیمبابوهای و مارکسیسم پُل پوتی کامپوچی همگی «نسخه جعلی و فاسد مارکسیسم» هستند؟ فقط مارکسیسم فرهنگی ایشان نسخه غیرجعلی است؟

۲- توجه شما را به این نکته جلب می‌کنم که بحث جدید آقای دکتر آبراهامیان هنگامی آغاز شد که ایشان به مناسبت انتشار اسناد جدید که «مطلبی درباره خلعیت‌های آمریکا در آثار دیده نمی‌شود، مقاله‌ای نوشتند و بر مبنای «اسناد منتشر نشده» «آوری‌های کردند و بی‌درنگ در ایران از سوی کسانی که اسناد جدید را ندیده بودند نیز به استناد اسناد دیده‌نشده مقالاتی در تایید نظرات دانشمند محترم منتشر شد. وقتی من ۴۰۰ صفحه از اسناد را تا برسد به یکی، دو هفته بعد از ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ خواندم، به نکاتی توجه کردم که همگی حکایت از نگرانی آمریکا از نفوذ حزب توده و هر کودتای آنها داشت و به‌این دلیل حمایت از گروه افسران ایرانی مصمم به کودتا را تایید و کمک به آنها را «منوط به پیروزی در اقدامات‌شان» کردند. پس از پیروزی آنان نیز از کمک مالی و نظامی آواره‌گی نکردند. به موجب این اسناد در شورای امنیت ملی آمریکا رفتار آینده حزب توده را با مصدق با رفتار کمونیست‌های چکسلواکی

ادامه در صفحه ۱۰

یادداشت

دل و جان میبید

زندگی کنند، مسلماً میباید جایی به این دلپذیری که بوده و هست نبود. میباید هستی و تداوم و بالاتر از آن لطف و صفایش را مدیون اهل باصبریت و عاشقی است که هنرش را از رواج جایی ضمیم تشخیص دادند و به ظهور رساندند. اکنون هم به قیاس گذشته، اشتباه است اگر تصور کنیم حفاظت از میبد منحصر به حفاظت از نارنج قلعه و خانه‌های تاریخی و کاروانسرا و یخچال و اساساً «کالبد میبد» است؛ محافظت از میبد یعنی حفاظت از «باطن و دل میبد»، باطن میبد یعنی همان چیزی که میباید در میبد است؛ شهری متمایز از صدها شهر دیگر. محافظت از جان میبد یعنی محافظت از «جایی بودن» میبد و پیشگیری از «آکاجاشدن» هم در این راه هرچند حفاظت از آثار تاریخی میبد بسیار مهم است ولی مهمتر از آن، حفاظت و محافظت از فرهیختگان و فرزانشانی است که با دل و حقیقت میبد آشنایند و ارزش‌هایش را «به‌جا می‌آورند»

ادامه در صفحه ۴

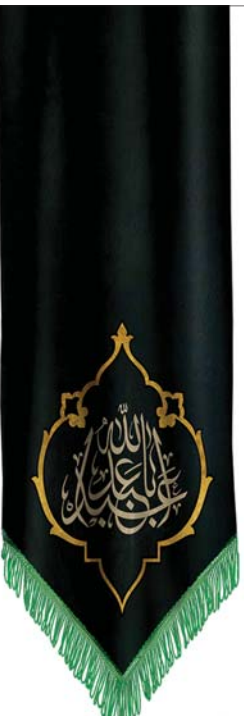

فریدون مجلسی
تحلیلگر روابط بین الملل

از یادداشت مورخ ۲۸ شهریور آقای کوروش احمدی، کارشناس و پژوهشگر محترم روابط بین‌الملل، در روزنامه «شرق» که در پاسخ به یادداشت مورخ ۲۱ شهریور نگارنده بود و متن مصاحبه آقای دکتر آبراهامیان با روزنامه «ایران وایر» که خواننده مقالاتشان بدو داده و از بند توجیه ایشان می‌پاسیزگزام، ایشان به مواردی که اگر نقد من به مصاحبه آبراهامیان اشاره فرموده‌اند که اگر توضیحی داشته باشم، به عرض می‌رسانم، البته جناب ایشان به برخی مسائل محدودکننده در نوشتن واقفانند که چگونه گاه هشدار برای محافظت از جان زندگنان در جبهه‌ها هم به یک چیز دیگری تغییر می‌شود. باری آقای آبراهامیان از نظر من از استادن برای معاضه است؛ اما برخی دیدگاه‌هایشان مقبول نگارنده نیست. درباره نکات اشاره‌شده جناب احمدی توضیحاتی به عرض می‌رسانم:

۱ - در اینکه آقای آبراهامیان را کمونیست نامیده بودم؛ درحالی‌که ایشان خود را مارکسیست فرهنگی معرفی کرده بودند، پوشش می‌خواهم، راستش «مارکسیسم فرهنگی» و فرقی را خوب در نمی‌کنم. مارکسیسم بدون اقتضای در نظر من مانند قند بدون

هفته دفاع مقدس گرامی باد

بنیاد حفظ آثار
و نشر ارزش های دفاع مقدس